

ÉLETKÉPEK ANNO 84

Tavalyi közvélemény-kutatásunk eredménye azt mutatta, hogy a '83-84-es KÖZHIR legolvasottabb cikkei az Amerikai Mozaikok voltak. E sikeren felbuzdulva most egy másik „vállalkozásba” kezdünk. A színhely ezúttal nem nyugat, hanem kelet, az ország nem kapitalista, hanem szocialista, s a szerző ezúttal nem fiú, hanem lány. Ezek az ellentétek biztosítják, hogy egészen más - de reméljük, ugyanolyan szórakoztató - élményekben lesz részünk. Vágjunk hát bele!

Leningrádban esik az eső. Szinte nincs olyan nap, hogy ne kellene az eserhyót vagy az esőkabátot elővenni. A leghagyasabb nappali hőmérséklet $10-12^{\circ}\text{C}$, s hajnalban már megközelíti a fagyponthoz. Este viszont, ha végre kisért a nap, meszebbien ragyognak az égészen mélykék háttérben a hagymakupolák.

Ezekben a jegyzetekben nem akarok sokat írni a műemlékekről, a turistacsalogató nevezetességekről, hisz olvashattok róluk bármelyik útikönyvben, prospektusban. A hétköznapok érdekelnek -elsősorban- anno 1984.

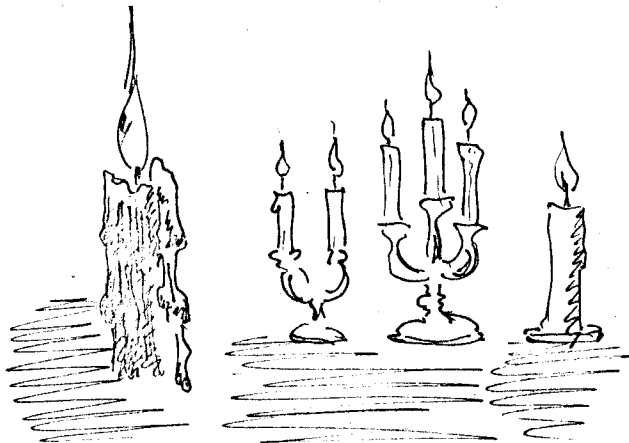
Az első benyomásaim az országról rendkívül vegyesek. A Leningrád környéki cári nyaralók - I. Pétertől kezdve minden jelentősebb cár kiépítette a maga rezidenciáját - pompája, barokk csillogása után a mai város kissé szürke. A pesti csúcsforgalomhoz, közlekedési dugóhoz szokott szememnek furcsa, hogy minden áttekinthető, nincs torlódás. A vezetők viszont egyáltalán nem tisztelik a gyalogosokat - még a zebrán sem! Az éttermekben udvarias a kiszolgálás, s ha sokat kell esetleg várni, akkor mindig közlik, hogy mennyi idő múlva kerül ránk a sor.

A kultúra iránti érdeklődés felkeltésének talán egyik eszköze, hogy a forgalmasabb csomópontokon színház, koncertjegyeket árusító pavilonok állnak. Két jegyet - bármelyik darabról legyen is szó - mindig lehet kapni.

Még csak ismerkedünk a várossal, de néhány különleges élményben már volt részünk.

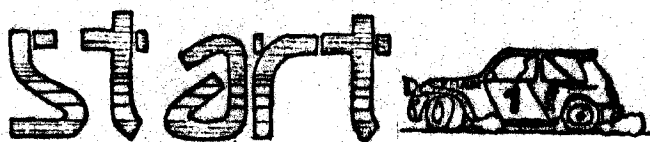
Ezek közé tartozik egy keresztelő a Szt. Miklósról elnevezett pravoszláv templomban. Szt. Miklós a tengerészek védőszentje, de őt tartják a leghatásosabb osodatevőnek is. A 4 aranylóg hagymakupola, az égszínkékre festett falak nemcsak a hívőket, de az idegeneket is már messziről vonzzák. A város két működő ortodox temploma közül ez az egyik. A másik az Alexandr Nyevszkijről elnevezett kolostorhoz tartozó székesegyház. Az előtte lévő temető a kommunisták temetkezési helye - a polgárháború, a Nagy Honvédő Háború halottai nyugszanak itt.

A nem vallási célokat szolgáló templomok nagy része ma múzeum. Az ilyen múzeumok általános elnevezése: Vallástörténeti és Ateista Múzeum. Számomra templom és ateizmus nehezen összeegyeztethető fogalmak, ezért is néztem meg egy ilyen kiállítást. A tárlók végigkísérik azt a fejlődést, ami az ősenber öntudatra ébredésétől a mai szektákig vezetett. Kiemelten foglalkoznak a Szovjetunióban engedélyezett, s nem engedélyezett szekták szokásaival, illegális és legális kiadványaikkal.

Ha az ember egy pravoszláv templomba lép be -1054-től számítjuk az egyházzszakadást-, az első, ami megragadja, a rengeteg égő gyertya. Ezer meg ezer kicsi tűz ég, s világítja meg a sötét tónusú ikonokat.

Folytatás a 6. oldalon

technikai sport magazin

I. BUDAPEST RALLYE

Nagy fába vágta a fejszáját az OSC autó-sport szakosztálya. Első ízben rendeztek rallyet, és mindjárt teljesen új módon. Amikor az első hírek elterjedtek a népligeti körversenyéről, a János-hegyi gyorsaságról, és mind azt nappal, senki sem gondolta komolyan. Nem hitték el, hogy ma Magyarországon ezt meg lehet csinálni. Ők viszont kitartottak, ide-oda szaladgáltak, támogatókat gyűjtöttek, és az alig több mint tíz főt számláló szakosztály megrendezte az utóbbi évek legjobb versenyét.

A Rallye II. osztály reggel hatkor rajtolt és Vácon keresztül rögtön a Börzsöny felé vette útját, ahol az öt gyorsaságból álló körön autóztak végig kétszer. A Rallye I. mezőnye kilenc órakor rajtolt a SOTE nagyvárattéri épülete elől és percek múlva már a Népligetben dübörgött az első autók hangja. Három kört kellett teljesíteniük az úgynevezett népligeti kiskörön. Nem volt nagy meglepetés, hogy a legjobb időt a kaposvári Hidegh-Bán páros autózt. A Tündérhegyi úti és a dobogókői gyorsasági szakaszok után a mezőny Szobnál komppal kelt át a Dunán, hogy ők is bezállhassanak a Rallye II. által már rótt körökbe és ki sem szálltak egész késő estig. Hidegh János sorra nyerte a gyorsaságikat és egy kézrandulás is csak kisebb időre tudta visszavetni. Biztosan nyerte a versenyt az öt szorongató, gruppe „A”-1 Ladával autózó Szabó Tamás előtt.

Mind a versenyzők, mind a nézők csak nyertek ezzel a versennyel. Azt hiszem, csak biztathatjuk az OSC-seket: legalább ilyen jövőre is!

VI. CASCO RALLYE

Sajnos ez a verseny nem fog bevonulni a sikeres versenyek közé. Az idén már másodszor került emberéletbe a nézők felelőtlensége.

Már rosszul is kezdődött a verseny. A legelső gyorsaságin Szabó György kisodródott Trabantjával elütött öt rossz helyen álló nézőt. A sors ironiája, hogy orvos is lett a helyszínen, az utána 2 autóval induló dr. Simon Lajos is ott csúszott ki, így mindjárt elsősegélyben tudta részesíteni a sérülteket. Szerencsére itt még csak horzsolások voltak.

Meg kell jegyezni, hogy a 0-s rajtszámmal induló pályazáró autó megállt ezen a helyen, szólt a nézőknek, hogy itt minden évben több autó is össze szokott törni: Húzódjának beljebb. Ők maradtak.

A verseny folyt tovább, és a körönként érkező versenyzőktől hallottuk a híreket: itt-ott szinte már az úton állnak a nézők, üvegekkel, napraforgó-tányérokkal, faágakkal dobálják az autókat. A következő rossz hír az akkor Barka BMW-jét is verő, 1300-as LADÁval induló Dudás-Doma párosról érkezett. Egy hosszú egyszesben, közel 200-as tempóval találkoztak egy szarvassal. Csak a jól kialakított bukócső mentette meg életüket.

Az idei évben eddig jól szereplő Szabó Tamás autójáról kiderült a verseny közbeni ellenőrzésnél, hogy a megengedettnél szélesebb gumik vannak felszerelve. Ez megkérdőjelezi azt is, hogy eddigi eredményeiket sportszerű versenyzéssel érték-e el. Kizárták őket a versenyből.

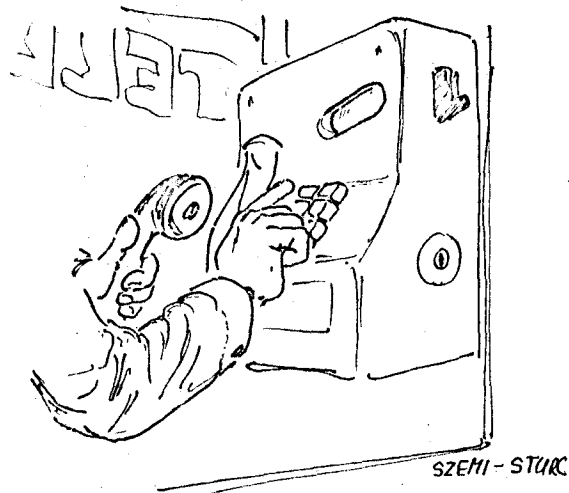
Hajnalban robbant a bomba. CB-n hallottuk, hogy Barka egy kanyarban kisodródva BMW-jével halálra gázolt egy nézőt. Később a körülmények rekonstruálása után a következő derült ki. Barka keresztbe csúszva érkezett a kanyarnak ahhoz a részéhez, ahol meglátta, hogy az úton nézők állnak. Megpróbálta szűkíteni az ívet. A BMW kitört, a hátsó kerék egy fatuskónak ütközött, és darabokra tört. Az ezek után irányíthatatlan autó a nézők közé csapódott, s közülük egyet halálra gázolt, kettőt pedig életveszélyesen megsebesített. /Ők azóta már túlvannak a veszélyen./

Nem tudom, hogy mikor fogják már megérteni ezek a felelőtlen emberek, hogy kettőjük közül az autó az erősebb, és a rallye-n még a belső ív sem veszélytelen. Száz százalékos biztonságot csak a szintkülönbség /pl. út menti domb/ nyújthat. A szervezők egyetlen rallye-n sem tudnak minden néző mellé egy rendezőt állítani. Nekünk, a sportot szerető, értő nézőknek kell ezeket az embereket az ő és a saját érdekünkben is figyelmeztetni. Lépnünk kell, mégpedig határozottan, és a versenyeken az ilyen embereket szép szóval, vagy ha nem megy, mással kell eltávolítani a veszélyes helyekről. Így talán remélhetjük, hogy még talán sokáig élvezhetjük a rallye versenyeket. Amíg ez így nem lesz, sajnos igaz marad a verseny főrendezőjének, Tarlós Istvánnak a megállapítása: „Ma már jól rendezni nem lehet egy rallye-t, legfeljebb úszni.”

R.G. a legjobb barátom. Az egyetlen barátom.

Kánikulai napokon a házból jövet mintha hajszárítóba lépnék. Az üvegalitkában is csak vergődöm, nemrég szereltek föl új telefont, már ezen sem tárcsa van, hanem gombok, mondják, a rongálók ellen - ilyen marhaság. Gépi-esen pötyögöm a számot, aztán csak csöng, csöng, nekem meg eszembe jut egy gyerekkori emlékem: ott térdeltek egy hangyaboly bejáratánál, teleköpködöm a lukat, a hangyák meg ott vergődnek a köpetemben, most legszívesebben üvöltének, hogy hiszen már régen elfogyott a nyálan, hát nem tudod, srác, de a hallgatót nem veszi föl senki.

apróság

Az október 22-e és 25-e között sor kerül a Landler Színház megnyitására. Ha egészségi állapota engedi, akkor első számú vendégünk a Magyar Színjátszás Mesztora, Major Tamás lesz. A sikeres lebonyolítás érdekében segítők kerestetnek. Jelentkezni Bánfai Zsoltnál is lehet a 106-os szobában. Lilit vagy Koncz Istvánt éppúgy kereshetitek.

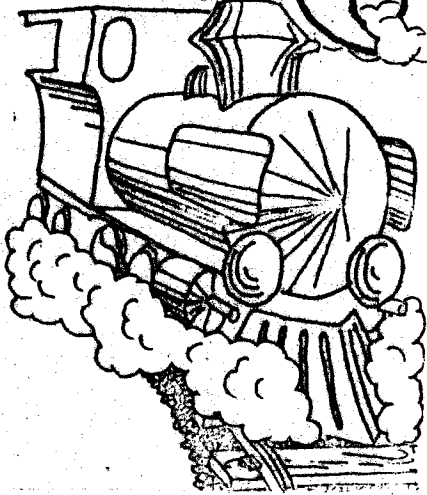
oda- TESZEM ahova AKAROM ?!

Vett a vásárbán az auvergnei /Dél-Franciaország/ paraszt egy szép csillogó rézlámpát. Hazavitte és bedugta az ágy alá. Látta a szomszédja, mit csinál. Megkérdezte tőle, hogy minek vetted ezt a szép és jó lámpát, ha nem világitasz vele, hanem bedugod az ágy alá? A paraszt meg azt felelte, hogy az én lámpám ez a lámpa, oda teszem, ahová akarom...

Miért is jutott eszembe ez a történet? Fél éve tanuló németet, a társalgás elég jól megy, a nyelvtannál vannak hiányosságaim. Középső csoportban vagyok, és itt a társalgáson van a hangsúly. A kezdő csoportban a nyelvtanon. Gyermeki naivságom utolsó foszlányai azt hitették el velem, hogy egy a célunk, mármint a Nyelvi Intézetnek és nekem. Átmegek, megtanulom a nyelvtant, és tudásom mély, megalapozott lesz. Nos, mindaddig, amíg csak "sima", úgynevezett "döntésrenemjogosult" nyelvtanárokkal beszéltem, addig látszott, hogy próbálják emberi oldalról megközelíteni a problémát, és biztattak, hogy nem hiszik, hogy lesz akadálya. Volt. Az átugorhatatlan, megkerülhetetlen akadálya maga a főnök volt. Nemet mondott. Ami még önmagában nem bűn, hiszen van amikor nemet kell mondani. Ami engem zavar, az az, hogy hogyan. Leg sem hallgatva indokaimat /én mondtam ugyan, de nem tudom hallotta-e!?!/ kitessékelt. Annyit azért elmondott, hogy ha egyes gyakorlati jegyet kapok németből, akkor semmi akadálya nem lesz, hogy átkerüljek. Tehát ne tanuljak egy fél évig, hogy utána tanulhassak. És ekkor kezdett derengeni, hogy nem biztos, hogy egyet akarunk. Hiszen ez nem úgy hangzik, mintha a maximális teljesítményt akarná belőlem kipréselni. Egyébként nem értem, hogy, ha első év után lehet egyik ágazatról a másikra átmenni, /ahol pedig még néha tantárgyeltérés is van! / miért nem lehet egy nyelven belül csoportot váltóztatni? Továbbá nem értem, hogy miért kell minden hallgatót a "lógós, sunnyogó" fiókba rakni? Nem vitatom, vannak ilyenek, de nagyrésze nem ilyen; és lehet, hogy jobbat akar, többet tudni. Vagy ez olyan hihetetlen?

Tóth János 2000. tk.

FARADT GŐZHÍR

Az új tanév első vasutas-melléklete tisztelettel köszönt minden vasutast, tiszteletbeli vasutast, vasút-barátot, vasút-ellenest, első és felső évest, oktatót és dolgozót, egy szóval minden kedves olvasót. Reméljük, kisiklás-mentesen telt a nyár, és mindenki kipihenten szállt fel a következő félév „szárguldó vonatára”.

Mai összeállításunkban elsősorban a nyár hírei, eseményei közül található néhány, de vannak jó és kevésbé jó aktualitásaink is.

A legfontosabb: hamarosan nyit az országos vasútmodell kiállítás a 100 éves Keleti Pályaudvar kultúrtermében. Megtekinthető: szeptember 29. és október 4. között, naponta 10-18 óráig, bejárat a 72-es posta felőli oldalon.

Néhány hónappal ezelőtt búcsúztatták a szegedi Üzemfőnökség utolsó gőzmozdonyát. A 424-es Szeged-Röszke közötti ünnepélyes útjával lezárult a gőzvontatás 130 éves korszaka. Az utolsó szegedi gőzös 1957-ben készült a MÁVAG Mozdony- és Gépgyárban. 1957. november 18-tól gyors, személy majd tehervonatokat továbbított, a nyilvántartások szerint 1 millió 733 ezer km-t futott. A búcsú után rövid időre Mezőhegyesre került, és innen ment véglegesen „nyugdíjba”.

Az év elején új tolatómozdony-típus kezdte meg szolgálatát a MÁV-nál. A V46 sorozatjelű villamos-mozdonyok a kevésbé gazdaságos dízeleket váltják fel. A tirisztoros mozdonyok maximális sebessége 80 km/ó, névleges

állandó teljesítményük 800 kW. A vezérlő- és szabályozó áramkörök nagyon sok elektronikus részt tartalmaznak, ez a későbbiekben lehetővé teszi a gyors hibakeresést, javítást is. A mozdony szerény külseje több gépészeti újdonságot is rejt, melyek a megbízható üzemet ígérik.

Az elmúlt évben 909131 személyvonat közlekedett a MÁV vonalain. Ezek közül 28187 volt az, amelyik késve érkezett céljához. Az egy késétt vonatra eső késés 25 perc volt. A vonatok menetrendszerű közlekedése 1983-ban 96,90 %-os volt, amely kedvezőbb az előző éveknél. A legpontosabbak a távolsági személyvonatok voltak: 98,72 %-kal. A belföldi gyorsvonatok 96,67 %-a, a belföldi expresszek 76,34 %-a tartotta be a menetrendet. A legtöbb késés a nemzetközi expresszeknél fordult elő, 71,46 %-os volt a menetrendszerűségük. A legtöbb késést vontatási illetve pályafenntartási okok idézték elő, meglepő, hogy balesetek utóhatásai miatt viszonylag kevés vonat tért el a menetrendtől.

Még egy nyugdíjazás: szeptember elején búcsúztatták az utolsó, úgynevezett „hegypályás” villamoskocsit Budapesten. Ez a típus a II. világháború előtt kezdte pályafutását, többször is átalakítva, felújítva közlekedett, főleg az 56-os, 58-as, 59-es vonalakon. Az immár történelmi ereklyévé vált kocsi bizonyára helyet kap a talán egyszer majd megnyitó villamos-skanzenben. /Lehet, hogy az egyetem kertjében is lenne helye egy ilyen múzeumi tárgynak...?!/

A tervek szerint néhány hét múlva új villamos vonalon indul meg a közlekedés a fővárosban. Az 1-es villamos a Bécsi út és a Lelhel út között jár majd, az átépített Vörösvári úton, az Árpád hídon és a Róbert Károly körúton. A Bécsi úti végállomáson lévő műszaki újdonságról -melyhez karunknak is van némi köze...- a Gőzhír valamelyik későbbi számában fogunk tudósítani.

IRODALOM

SAROK

William Styron

Az amerikai regényírás e századi termékeiben - különösen pedig az utóbbi évtizedekben - nagyon elterjedté vált néhány típus. A testi erőt sem nélkülöző, jólfészült férfira gondolok például, aki valamilyen rejtélyes, sötét ügyben igazságtalanul szenvedett és most megpillantja a tündéri amerikai nőt, aki egyedül él vitamintablettán nevelkedett búbajos gyermekével. A történetet lehetőleg a vietnámi háború valamely szomorú emléke is beárnyékolja.

Szerencsére a legjobb írók mindig is függetlenek maradtak a divatirányzatoktól. Az utóbbi években a fókuszról kikerült amerikai irodalom ma talán a legnagyobbban tartott alakja, William Styron is saját útját járja egyéni hangú regényeivel. Sokan ismerik a Nat Turner vallomásai című világsikerű könyvét, hazánkban az igazi áttörést mégis a Feküdj le sötétben jelentette. A XX. század legnagyobb művészregénye pedig, a Házas lángra gyullad, Bartos Tibor fordításában most is kapható a Rákóczi úti könyvruházban.

Izelítőül ebből veszünk néhány részletet.

"Az egyik rémálomra máig is élénken emlékszem. Valahol egy házban álmatlansággal küszködök egy viharos téli éjjel kellős közepén. Egyszer csak hangot hallok az ablak felett, az esőzuhogást is meg a szélmorajt is túlrakító, rémes hangot. Kinézek, árnyat látok - mozgó és eléggé meghatározhatatlan alakot, sötét csavargót, aki jön nekem fenyegetően. Rémülten kapok a telefonért, és már tárcsázom is közelben lakó barátom számát /legkedvesebb, legragaszkodóbb, légbensőbb barátom számát: a rémálom felsőfokokkal és eget verő méretekkkel dolgozik/, mert tudom, hogy csakis ő segíthet rajtam, minden barátom közt a legkedvesebb, legragaszkodóbb. Rémült csengetéseimre azonban senki nem veszi fel a kagylót, s épp amint hagynám a próbálkozást, kop-kop, kopognak az ablakon, és látom, hogy a gyönyörű ablaküveghez barátom szorítja oda rosszakarattól eltorzult arcát..."

"Egy másik látomás - félig álom, félig élő rémkép:

Valahogy így volt. Felvételt készítek egy barátomról Polaroid géppel. Amíg a szükséges egy percet kivárom, átsétálok a másik szobába, s ott egyszerre a kész képet húzom elő azonmód nedvesen, frissen a hívóból. „Hm!” vagy „Na lám!” vagy „Nézd csak!” vagy mit kiáltottam át a másik szobába, és vártam, hogy megkérdezzen, mi van. De amint közelebről megnéztem a felvételt, látom, hogy nem a barátom van rajta, hanem valami irdatlan szörnyarc. És a másik szobából nem érkezik válasz."

"Alice Adair - láttam, hogy a gödröcskés halántéka körül oly áttetsző a bőr, mint a béka nyelvén, ahogy gyerekkoromban mikroszkópba kukkantva láttam, szinte minden ér és hajszálerecske a figyelem tárgyalemezén lüktetett."

"Tudod, a meg hasonlításokkal nem az a baj, hogy az ember magát emészti...bár ez a rész is elég rohadt...hanem hogy olyan szívesen kikezdi a mások életét is."

"A győzelem az Énen: győzelem a Halálon. Ez az igazi győzelem, mert a vadállatot győzi le, mely az ember lelke s az ember istene közé állt."

"Az ember persze nem élhet zene nélkül. Még akkor se, ha visszaél a zenével. Emlékszem az Állam-ban valahol egy passzusra, ahol Platon azt mondja, hogy az ideális állam törvényes keretek közé kell hogy szorítsa a zenét, különben megmátelyezi hatalmával a lelkeket."

"Emlékszem egy esszére - Montaigne írta? - ami szerint az ember ne is törjön olyan célra, hogy a legnagyobb önzetlen boldogságot ne érezne közben. Jó, akkor én hülye vagyok, ez világos. Mint barátságos hátbaveregetést elfogadom magamtól, bár... más szóval ez is talán jobb, mint ha csakugyan teljes hülye lennék. Most is a világon semmi okom /vagy talán a meleg levegő a megreformálhatatlan kurva bennem?/, de a pipám emelkedik. Tíz percen belül olyan egészséges kefélet ide bírnék rajzolni, amit két tizenöt éves művel, hogy a legrágárabb öreg montmartre-i pornográfusnak a szeme kiesne. Lehetne biztos ezzel is pénzt keresni. De ez se akaródzik. Még nem spenót a gerincem." Összeállította: Koncz István

Folytatás az 1. oldalról

Maga a keresztelés nem hosszabb fél óránál, s csekély térítés ellenében korra és nemre való tekintet nélkül bárki bejelentkezhet. Hétköznaponként kétszer, vasárnap 4 alkalommal lehet végignézni a szertartást. Ezen a délutánon egy 20 év körüli lányt és két csecsemőt keresztelt meg a pópa. A szülők, karjukon a gyerekekkel, s a fiatal lány az egyik oldalhajóban sorakoztak fel — velük szemben a keresztelőmedence és az ikonosztás. Különböző, ószlávlul elmormogott imák, a víz megáldása után a pópa szent olajjal kente be a jelöltek különböző testrészeit. Ezzel elkezdődtek a megkeresztelés évszázados mozzanatai. A szertartás után a pópa a szentélybe vezette az „új emberket”.

A kora délutáni időpont ellenére viszonylag sokan voltak a templomban. Többen csak annyi időre tértek be, hogy gyertyát gyűjtsanak a Csodatévő Nyikolaj tiszteletére. /Ezt bölcsen én is megtettem, hátha segít./

Szóba elegyedtünk egy középkorú asszonymal, aki egy számára ismeretlen emberért imádkozott. A férfi iszik, s a közösség most Istenhez könyörög, hogy térítse jó útra. Ez az asszony kért meg arra is, hogy Magyarországon élő hittestvérei vezető atyjának adjam át üdvözlését, s jelképes ajándékát, 1 rubelt. Leningrád, 1984. IX. 9.

GO TO H.T.

A számítástechnikai kör programozási versenyének 1. feladata /lásd még faliújság/; Készíts programot $n \leq 4$ paraméteres fv. minimumhelyének meghatározására!

A program interaktív módon működjön, hogy bárki — még a bírálók is — tudják használni, megértsék mit, s hogyan. Írd le a program használatát, ami futáskor kerüljön kijelzésre /fv. megadás, kezdeti értékek, eredmény stb./.

Határozd meg — konkrét példán — az

$$/x_1 - 6/2 + x_1 x_2 + /x_2 - 3/2 \rightarrow \min!$$

fv. minimumhelyét és értékét.

Kérjük, hogy a programokat JELIGÉS magnókazettán add be a 38-as szobába /a megadott határidőig/, amit 1-2 nap után visszakaphatsz.

Mivel Te magadnak és a kollégiumnak dolgozol, előnyben vagy a "játékos" géphasználókkal szemben.

HATÁRIDŐ: október 22.

Sok sikert, jó szórakozást a további feladatokhoz is!

SZ.D. - B.F.

IDÉN IS LESZ

gólyabál

1984. október 19-én 19.00-tól

GOLDMANN MENZÁN

A programból:

Varga Miklós /István a király, részletek/

100 folk Celsius

Sramli zene

Cintula disco

Gólyaavatás

Nyitótánc

Videó

Tombola

Meghívók kaphatók:

a patrónusoknál

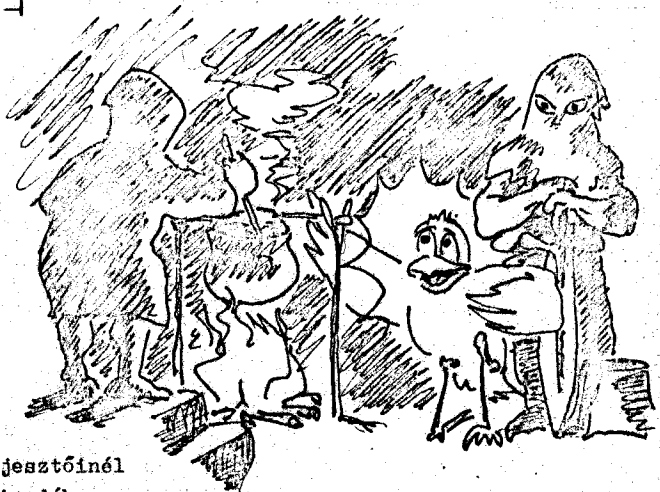
a szervezőtitkároknál

a dolgozói KISZ KÖZHÍR terjesztőinél

és Háy Évánál a kari KISZ irodában

/XI. Bartók B. u. 17. fsz. du. 13-17-ig/

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó: Kiss Péter

Felelős szerkesztő: Zelena Ferenc

Főszerkesztő: Kelemen László

Készítették: lábos után szaladgált: Bánfai Zsolti, a fakanálnál: Szűcs Sanyi, a fő haspók: Bambi, egy üveg borunkat védelmezte: Pásztor Csili, anekdotázott: Komok Zoli, sietett volna: a Kedvese, karmester: Kelemen Laci, a billentyűknél: Szabó Jutka, sör után áhítózott: Koncz Isti, futottak még: a percek... Jaj! És panaszkodott: Háy Évi.

+ grafikált: Szemi